

ปลื้มกว่านี้
ไม่มีอีกแล้ว

ครอบครัวของ กักร ญพพณ์ เตชะวัฒนวรรณ
และคุณเมธว วัฒนากร คึกฤ ภรรยาคู่บุญ

๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อดุณฺณ
ไม่ใหญ่ด้วยความเคารพอย่างสูง กระผม นฤพนธ์
เตชะวัฒนวรรณ ศิษย์เก่าธรรมทายาท รุ่นบูชาธรรม
๖๑ ปี พระราชนาวาสวิสุทธิ ขอรายงานตัวครับ (ชื่อคุณ
นะ) หลวงพ่อครับ การมาวัดพระธรรมกายของผมอาจจะ
ไม่เหมือนคนอื่น เพราะหลายๆ คนมาเพราะศรัทธา หรือ
อาจจะมาเพื่อแสวงหา แต่สำหรับผมแล้ว ผมมาเพื่อพา
ภรรยาออกจากวัดครับ

ผมมีครอบครัวแล้ว มีภรรยาที่ดี มีลูกที่น่ารัก มีความ
มั่นคงในชีวิตในระดับที่น่าพอใจ วัยของผมที่ผ่าน
ร้อนผ่านหนาวมาพอสมควร ด้วยตัวเลขหน้าอายุใกล้
เลข ๔ แต่ใบหน้ายังละอ่อนอยู่ ทำให้ผมมีความรอบคอบ
ในการดำเนินชีวิต และพร้อมที่จะทำทุกอย่างให้ครอบครัว
มีความสุข ขณะเดียวกันก็พร้อมสำหรับการปกป้องคนที่
ผมรักจากสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร

(ถูกต้องจะ เราจะต้องปกป้องคนที่เรารัก ไม่ว่าบุตร
ภรรยา หรืออะไรก็ตามแต่ อย่างนี้ถูกต้อง ให้คะแนนเต็ม
ร้อยเลย)

เรื่องราวของครอบครัวผมน่าจะดำเนินไปอย่างปกติ
ถ้าไม่มีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นกับลูกของผม จนเป็นเหตุให้
ภรรยาของผมเปลี่ยนไป และต่อมามีความเปลี่ยนแปลงก็

น้องจิรัชฌิณ น้องเจสซี่ น้องโรหิต ลูกๆ สุดที่รัก

เกิดขึ้นกับตัวผมเองอย่าง
ไม่น่าเชื่อ

น้องเจสซี่ ลูกสาว
วัย ๕ ขวบของผม เรียน
ในโรงเรียนอนุบาลชื่อดัง
แห่งหนึ่ง วันหนึ่งในเดือน
มิถุนายน ปีพุทธศักราช
๒๕๔๘ เจสซี่ได้รับของขวัญ
จากงานวันเกิดของเพื่อนรุ่นพี่

ร่วมโรงเรียน หลังจากกลับมาถึงบ้าน ลูกสาวของผมก็ได้
ทำสิ่งที่คนเป็นแม่ต้องตกใจ แปลกใจ ภรรยาถึงกับน้ำตา
คลอ เมื่อลูกสาวก้มลงกราบเท้าก่อนที่จะเข้านอน (นี่จะ
สุดยอดเลย)

พอสอบถามก็ได้ความจากพี่เลี้ยงว่า ลูกสาวมากกราบ
เท้าหลังจากเปิดดูซีดีที่ได้รับเป็นของขวัญ ซึ่งก็เป็นเรื่อง
พระคุณพ่อแม่ และในซีดีชุดนั้น สอนให้เด็กๆ กราบเท้าพ่อ
แม่ก่อนนอน (เท้าของมารดา คือ หนทางพาไปสู่สวรรค์ นี่
เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ทีเดียว เริ่มต้นในชีวิตยังเยาว์วัยนี้ะจะ
สิ่งนี้จะถูกบันทึกไว้ในดวงใจของตัวเอง ของคุณพ่อคุณแม่
และผู้ที่ได้รับทราบเรื่องราวนี้ะจะ) ในที่สุดภรรยาก็ตาม
หาที่มาของซีดีชุดนั้นจนเจอ

หลังจากได้รับข้อมูลของทางวัดมากมาย ในที่สุดเธอ
ก็สนใจไปปฏิบัติธรรมที่เชียงใหม่ แล้วความเปลี่ยนแปลง

อย่างยิงก็เกิดกับครอบครัวของผม เมื่อเธอกลับมาจากการปฏิบัติธรรมที่สวนพนาวัฒน์ เธอเปลี่ยนไปจนผมแปลกใจ ตรงที่เธอกลับมาสดมภ์ นิ่งสมาธิ และจัดให้พนักงานบริษัทที่มีอยู่หลายร้อยคนนั่งสมาธิ เธอพาลูกและครอบครัวใส่ชุดขาวไปวัดพระธรรมกายในวันอาทิตย์ เธอติด DMC ที่บ้าน

สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้ผมคิดว่า ภรรยาสุดที่รักของผม ต้องถูกล้างสมองแน่ๆ จากคนที่ไม่เคยสนใจเรื่องราวใดๆ เกี่ยวกับวัดเลย ด้วยความที่ไม่ค่อยไว้วางใจ ผมจึงพยายามหาเหตุต่างๆ นานา เพื่อไม่ให้เธอไปวัด แต่เมื่อคำห้ามปรามของผมไม่เป็นผล ผมเลยตัดสินใจติดตามเธอไปที่วัดพระธรรมกายด้วย (ด้วยความรักและห่วงใยจริงๆ นี่นะ)

แล้วก็ตั้งใจค้นคว้าสืบข้อมูลทั้งจากภายในและภายนอกวัด ผมเป็นหนุ่มมอสลาดที่ใช้เวลาเกือบ ๖ เดือนที่ผมรู้จักวัด เพื่อที่จะไปพิสูจน์และบอกกับภรรยาผมว่า “อย่ามาวัดนี้อีกเลย”

เกือบ ๖ เดือน เพื่อจะหาข้อสรุปตรงนี้ ผมเริ่มต้นการพิสูจน์ ด้วยการเริ่มจับผิดทุกอย่าง และทำตัวเป็นนักสำรวจ เหมือนสำรวจตามซั้วโลก เมื่อผมพบสิ่งที่ผมสงสัย ผมจะจดบันทึกไว้และก็แสวงหาคำตอบ

ผมเริ่มศึกษาทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวัด (ถูกต้องจะ อย่างนี้ วิสัยทัศน์ดี ไม่ใช่เชื่อกันทีเลย เพราะฉะนั้น ได้ข้อมูล

อะไรมา เราอย่าเพิ่งเชื่อหรือว่าไม่เชื่อ แต่ทำเฉยๆ แล้วก็
แสวงหาคำตอบจะ)

ผมศึกษาตั้งแต่ประวัติการสร้างวัดว่า หลวงปู่วัด
ปากน้ำเป็นใคร คุณยายอาจารย์ฯ เป็นใคร แล้วหลวงพ่อ
เป็นใคร (ก็เป็นหลวงพ่อครูไม่ใหญ่ล่ะ) มาบวชได้อย่างไร (ก็
เดินมา อารมณ์ช่วงก่อนบวชมันเปื้อน มันเกิดนิพพิทา แต่ไม่มี
ใครทำให้เปื้อนนะ ไม่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ มันเกี่ยวกับ
ภายใน ไม่ใช่ช้อยากให้มันเปื้อนนะ แต่มันเป็นเอง มองโลก
ว่างๆ แต่ทำไมคนไม่ค่อยเชื่อเลย เปื้อน ไม่เปื้อนจะบวชได้ไง)

แม้ขณะที่ผมดู DMC ผมก็ฟังนะ แต่ผมฟังด้วย
การจับผิดคำพูดของหลวงพ่อ ผมจดคำสอนของหลวงพ่อ
เพื่อที่จะยืนยันสมมติฐานเพื่อการจับผิด ผมเปรียบเทียบ
คำสอนของหลวงพ่อกับพระไตรปิฎก ผมเอาบันทึกของผม
มาแล้วก็มีพระไตรปิฎกมาเปิดเทียบเคียง คำพูดหลายๆ
ประโยคของหลวงพ่อก็ทำให้ผมต้องหยุดคิด เช่น “ว่าอย่างไร
ว่าตามกัน” หรือ “สร้างบารมีเอาชีวิตเป็นเดิมพัน” ทำให้
นักสำรวจอย่างผมคิดแย้งเสมอว่า เอาอีกแล้ว หลวงพ่อกำลังพูดโน้มน้าวใจอีกแล้ว

และผมไม่ได้ค้นหาคำตอบแค่เพียงนั่งจับผิด
หน้าจอ DMC เท่านั้น ผมลงทุนเข้ามาหาข้อมูลด้านลึก
ด้วยการไปปฏิบัติธรรมที่สวนพนาวัฒน์ (ถูกหลักวิชา
เลยลูก อย่างนี้ถูกต้อง ดีมากลูก ตามคำชวนของดาร์ลิ่ง

ลวี่ทฟอร์เอฟเวอร์) ตามคำชวนของภรรยา (สุดที่รักที่สุดในโลก รักที่สุดในโลกเลย)

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกลับตาลปัตร ระหว่างที่ผมปฏิบัติธรรมอยู่นั้น พระอาจารย์ที่สอนการนั่งสมาธิได้ชวนให้ผม...บวช ผมกราบเรียนท่านว่า พระอาจารย์ครับ ผมเคยบวชแล้ว และผมก็ไม่มีเวลาว่างมากพอ เพราะหน้าที่การงานความรับผิดชอบมันรัดตัว ผมคิดว่า ผมปฏิเสธไปแล้ว ทุกอย่างมันน่าจะจบเพียงแค่นั้น (คุณมีบุญเก่านั้นจะเวลานุบวบวชได้ช่องส่งผล)

แต่หลังจากวันนั้น ผมฝันถึงคุณแม่ที่จากไปแล้ว (เห็นใหม่ ได้คุณแม่มาเป็นกัลยาณมิตรให้ในฝัน) ท่านส่งยิ้มให้ผม แล้วบอกว่า บวชให้แม่นะลูก

พอผมตื่นขึ้นมาในเวลาตี ๒ ผมคิดถึงท่าน และความคิดหนึ่งก็เกิดขึ้น ผมคิดว่า ผมน่าจะบวชอีกครั้งหนึ่ง (ได้บวชเพราะแม่) เพื่อเอาบุญบวชครั้งนี้อุทิศให้กับคุณแม่ พอผมคิดได้เท่านั้น เหตุผลที่จะบวชก็พรั่งออกมาเลยว่า ถ้าผมจัดสรรภาระงานลงตัว นอกจากผมจะได้ทดสอบระบบในที่ทำงานและครอบครัวว่า สามารถอยู่ได้เมื่อผมไม่อยู่แล้ว ผมก็จะได้มีโอกาสสักจริงๆ แบบที่เรียกว่า พักทั้งกายทั้งใจ

ยิ่งไปกว่านั้น ผมคงจะได้คำตอบที่สงสัยมานานเสียที่ว่า วัดพระธรรมกาย พระที่วัดพระธรรมกาย มีเป้าหมาย

ภาพเสด็จรับบรมธรรมทางจาก ร่มบุชาธรรม ๖๖ ปี
พระราชภาวนาวิสุทธิ ของ กสิกร หนองบัว (พระธรรมพรหม)

อะไร และอยู่กันอย่างไร
(นี่แหละจะ วิสัยของ
บัณฑิตนักปราชญ์ ต้อง
อย่างนี้ สงสัยแล้วต้อง
ศึกษาเรียนรู้)

ในการอบรมธรรม
ทายาท ร่มบุชาธรรม ๖๑
ปี พระราชภาวนาวิสุทธิ

ผมก็ทำตัวประดุจเป็นฟองน้ำที่พร้อมจะเรียนรู้ทุกอย่าง
โดยมีพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง และพระธรรมทายาทที่บวช
ในรุ่นเดียวกันเป็นคนแนะนำ

ผมพบว่า พระแต่ละรูปมาบวชด้วยความตั้งใจ ซึ่งผิด
จากที่ผมคาดไว้เลยครับ เพราะในตอนแรกผมนึกว่า บวช
เป็นพระวัดนี้แล้วจะสบายแบบเช้าเอน เพลนอน บ่ายพัก
ผ่อน คำจำวัด แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่เลย ผมต้องทำทุกอย่าง
ด้วยตัวผมเอง

เมื่อถึงวันบวช ผมได้เห็นแววตาของความปลื้มปิติ
ของคนที่มาร่วมงานในวันนั้น ดวงตาทุกคู่จับจ้องมองมาที่
นาครธรรมทายาท เมื่อผมได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์ น้ำตา
เย็นได้ไหลออกมา ผมพบว่า ธรรมะเป็นสิ่งที่ทำให้เราได้
เข้าใจสัจธรรมของชีวิต ผมรู้สึกได้ถึงความปลื้มของผู้คน
ที่มาร่วมงานในวันนั้น สำหรับตัวผมเองต้องนิยามความ
รู้สึกในช่วงเวลานั้นว่า “ปลื้มกว่านี้ ไม่มีอีกแล้ว”

การบวชทำให้ผมรู้ว่า ความสุขจากการหยุดนิ่งใน ชีวิตของสมณะ เป็นความสุขที่ยิ่งกว่า และจะมีความสุข อย่างยิ่งเมื่อใจของเราหยุด ใจของเรานิ่ง และเมื่อใจของ เราละเอียดขึ้นแล้ว ทำให้เรามองสิ่งที่เป็นปัญหาได้อย่าง รอบคอบ และถูกต้องตรงไปตามความเป็นจริงด้วย

นิยามของความคำว่า “ปลื้มกว่านี้ ไม่มีอีกแล้ว” ก็ คือความสุขที่ผมได้เข้าร่วมผ้ากาสาวพัสตร์ ผมได้เห็นการ เปลี่ยนแปลงชีวิตของคนที่ผมรัก ทั้งลูกและภรรยาสุดที่รัก รวมไปถึงชีวิตของพนักงาน และลูกหลานของพนักงานใน บริษัท ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากการได้ศึกษา ธรรมะ ด้วยการจัดให้มีการปฏิบัติธรรมที่บริษัททุกเดือน นี่แหละครับ นิยามของคำว่า “ปลื้มกว่านี้ ไม่มีอีกแล้ว”

(เหมือนกับท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีเลณะ ที่ชวน บริษัทบิรवार ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา วันพระก็ ถือศีล ๘ นี่มีการปฏิบัติธรรมด้วย อย่างนี้มีแต่เจริญยิ่งๆ ขึ้นไปเรื่อยๆ) ขอเชิญนักคิด นักพิสูจน์ทุกคนที่เป็นชาย แท้ๆ มาพิสูจน์ได้กับคำว่า “ปลื้มกว่านี้ ไม่มีอีกแล้ว” แต่ อย่าเพิ่งเชื่อผมนะครับ ถ้าคุณยังไม่ได้มาพิสูจน์ด้วยตัวคุณ เอง (โई สูดยอดจริงๆ เลย)

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำรงความเคารพอย่างสูง

กัลล ญพพธฺ เสด็จวันพรรษา